ΕΤΟΣ Γ'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 9 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1897 Ἀριθ. 476

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν ф.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
11 Ὁδὸς Μουσῶν 11
Ἀπέναντι Νέας Ἐφημερίδος

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ΟΚΤΩ ἡμερῶν.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ «Ἑστίας»

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε', καὶ ς' ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ Βασίλισσά μας (μετ' εἰκόνος). Αἱ Ἑλληνίδες πρὸς τὰς Χριστιανὰς γυναῖκας τοῦ κόσμου. Διαμαρτυρία Ἑλληνίδων. Αἱ ἐργασίαι τοῦ Ἐθνικοῦ Τμήματος τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνίδων. — Ἡ Κρήτη (ποίημα ὑπὸ κ. Κρυσταλλίας Χρυσοβέργη Δασκαλοπούλου.) Ἐγκαίνια Οἰκονομικοῦ Συσσιτίου.) Πρὸς τὸν πρίγκηπα Γεώργιον (ποίημα ὑπὸ δος Μαρίκας Φιλιππίδου). Αἱ Ἑλληνίδες τοῦ Ἐξωτερικοῦ. — Ἐὰν ἦτο εὐτυχής. — Ἀλληλογραφία.

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΣ

Ὡς αἱ μυθολογούμεναι τῶν παραδόσεων βασίλισσαι, αἱ ὁποῖαι κατέχονται ἀπὸ τοῦ θρόνου των, ἵνα χύσουν εἰς τοὺς πόνους τῶν θνητῶν βάλσαμον παρηγορίας, ὡς νύμφη τῶν παραμυθιῶν θαυματουργός, σκορπίζουσα τὸ φῶς εἰς τὸ σκότος καὶ τὸ χαρωπὸν τῆς ἐλπίδος χρῶμα, ὅπου ὁμίχλη καὶ ἔρεβος ᾅδου βασιλεύει, τοιαύτη ἀπεκαλύφθη τὰς ἡμέρας αὐτὰς πρὸ τῶν ὀμμάτων ὅλων μας ἡ καλή, ἡ στοργική, ἡ μεγαλόκαρδος βασίλισσά μας.

Οὐδέποτε τὸ ὡραῖον μέτωπόν της κατηυγάσθη ὑπὸ τῆς αἴγλης διαδήματος τόσον πολύτιμου, ὅσον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ὁ πόνος πρὸς τὴν πατρίδα καὶ ἡ μητρικὴ δόξα ἀδελφωμέναι τῆς ἔπλεξαν. Μήτηρ μεγάλη, μήτηρ ἀνταξία τῶν παραδόσεων τοῦ Ἔθνους μας, ἀπεχωρίσθη μὲ τὸ μειδίαμα εἰς τὰ χείλη καὶ μὲ πατριωτικὴν ὑπερηφάνειαν εἰς τὴν καρδίαν τῶν δύο υἱῶν Της, ἑτοίμων νὰ προσφέρουν τὸ αἷμά των ὑπὲρ τῆς ἀγωνιζομένης πατρίδος.

ΟΛΓΑ
ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Μήτηρ μεγάλη ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ Της, ἀλγοῦσα διὰ τὰ δεινοπαθήματα τῶν θυμάτων τῆς τουρκικῆς θηριωδίας, ὑπῆρξεν ὁ ἀγαθὸς ἄγγελος τῶν δυστυχῶν αὐτῶν, κατελθοῦσα μεταξὺ τῶν πρώτων καὶ μετὰ μητρικῆς στοργῆς, μετ' ἀδελφικῆς συμπαθείας καὶ πόνου ἐξετάσασα μόνη τὰς ἀνάγκας τῶν δυστυχῶν προσφύγων, εἰς ἃς ἀμέσως γενναία καὶ εὐεργετικὴ προσῆλθεν ἀρωγός.

Εἰς ἑκατοντάδας πολλὰς ἀνέρχονται οἱ γυμνοὶ καὶ ριγοῦντες, οἱ εἰς Αὐτὴν ὀφείλοντες τὸ θάλπος καὶ τὴν θερμότητα καινουργῶν ἐνδυμάτων καὶ κλινοστρωμνῶν καὶ κλινοσκεπασμάτων. Εἰς χιλιάδας δ' ἐκεῖναι, ὧν ἐθέρμανε τὴν καρδίαν μὲ τοὺς καλοὺς καὶ παραμυθητικοὺς λόγους Της, μὲ τὰ θερμὰ τῆς ὑψηλῆς συμπαθείας Της δάκρυα, μὲ τὸ μητρικὸν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῶν νοσούντων τέκνων των, ὑπὲρ τῶν κάτω, ἐκεῖ εἰς τὰς φλόγας

τῆς πυρᾶς ἀγωνιζομένων ἀνδρῶν καὶ ἀδελφῶν των.

Οἱ πόλεμοι βεβκίως εἶναι βάρβαροι παραδόσεις, στιγματίζουσαι τὸν αἰῶνα, ὃν διανύομεν: αἰῶνα προόδου καὶ πολιτισμοῦ, ὡς τὸν ἀπεκάλεσαν. Ἀλλ' ὁ πόλεμος τῆς ἡρωϊκῆς Κρήτης ὑπὲρ τῆς ὁποίας σύσσωμος ἡ Ἑλλὰς ἐξηγέρθη, ὁ ὁποῖος ἀφύπνισεν εἰς τὰς ψυχὰς ὅλων μας θερμὸν καὶ μέγα τὸ αἴσθημα τοῦ πατριωτισμοῦ, ὁ πόλεμος οὗτος ἂς εἶναι εὐλογημένος. Ἐτίμησε τὴν Ἑλλάδα. Μᾶς ἔκαμεν ὅλους μας νὰ λησμονήσωμεν ἑκυτοὺς ἀπέναντι τοῦ κοινοῦ καλοῦ. Καὶ ἐγένετο ἀκόμη ἀφορμὴ νὰ γνωρίσωμεν καὶ ἐκτιμήσωμεν κατ' ἀξίαν τὸν μέγαν καὶ ἄπειρον πατριωτισμὸν τοῦ βασιλικοῦ μας οἴκου. Ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ ἀδελφωθοῦν οἱ ἄνδρες καὶ οἱ υἱοί μας ὅλοι ἀδιακρίτως κοινωνικῶν θέσεων καὶ πλούτου ὑπὸ κοινὸν πατέρα καὶ ἄρχοντα τὸν Βασιλέα μας. Καὶ ὅλαι αἱ Ἑλληνίδες αἱ τοῦ λαοῦ, αἱ πτωχαί, αἱ ἄστεγοι καὶ δυστυχεῖς ὡς αἱ καὶ ὑπὸ τῆς τύχης ηὐνοημέναι ὑπὸ κοινὴν μητέρα καὶ ἡγήτριαν τὴν βασίλισσαν.

Τοιοῦτοι δεσμοὶ ἠθικοί, ἀναπτυσσόμενοι ἐν στιγμαῖς κινδύνων, εἶναι πολυτιμότεροι ἀπὸ ὅλα τὰ σκῆπτρα καὶ τὰ διαδήματα καὶ τὰς πορφύρας καὶ τὰς ἁλουργίδας, αἵτινες ἀποτελοῦν τὸν συνήθη κόσμον τῶν ἐστεμμένων ἀρχόντων. Τοιοῦτοι δεσμοὶ ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως καὶ αὐταπαρνήσεως ἀποτελοῦν τὰ ὑγιᾶ καὶ ἀκλόνητα θεμέλια τῶν θρόνων καὶ εἶναι τὰ ἀσφαλέστατα ἐχέγγυα τῆς ἀκμῆς καὶ τῆς προόδου τῶν ἐθνῶν.

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ὑψώσατε φωνὴν ἀγανακτήσεως καὶ πόνου, ὦ γυναῖκες τοῦ Ἑλληνισμοῦ, κατὰ τῆς ἀνάνδρου καὶ δολοφονικῆς ἐπιθέσεως τῆς πολιτισμένης Εὐρώπης ἐναντίον τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ χριστιανισμοῦ ἀγωνιζομένων υἱῶν καὶ τέκνων μας!

Ἐὰν αἱ καρδίαι τῶν διευθυνόντων τὰς τύχας τοῦ κόσμου πολιτικῶν τῆς Εὐρώπης ἀνδρῶν ἐσκληρύνθησαν τόσον, ὥστε, μὲ τὴν ἡμισέληνον ὑψηλά, νὰ διευθύνουν τὰς βολὰς τῶν φονικῶν πυροβόλων των κατὰ τῆς σημαίας μας, ἥτις ἔχει ὡς ἔμβλημα τὸν Σταυρόν, αἱ καρδίαι ὅμως τῶν μητέρων καὶ τῶν συζύγων καὶ τῶν θυγατέρων τούτων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔμειναν ἀναίσθητοι πρὸ τοιαύτης ἐπονειδίστου ἀδικίας.

Δὲν θὰ ἦσαν γυναῖκες πολιτισμέναι, ἀλλὰ λέαιναι καὶ τίγρεις τῶν ἀγρίων τῆς Ἀφρικῆς ἐρήμων, ἐὰν ἐπεδοκίμαζον τὴν τοιαύτην τῶν ἀνδρῶν των διαγωγήν, ἐὰν αὐταὶ δὲν ἐξηγείροντο, δὲν διεμαρτύροντο κατὰ τῆς πρωτοφανοῦς ταύτης ἀπανθρωπίας, κατὰ λαοῦ χριστιανικοῦ, λαοῦ ἡρωϊκῶς ἀγωνιζομένου ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς ἐλευθερίας του.

Ἂς ἐπικαλεσθῶμεν ὅλαι ὁμοῦ αἱ Ἑλληνίδες τὴν ὑπὲρ τοῦ δικαίου μας ἐπέμβασιν τῶν χριστιανῶν γυναικῶν τοῦ κόσμου ὅλου. Ἄλλοτε αἱ Ἀμερικανίδες ἐξηγέρθησαν κατ' αὐτῶν τῶν Ἀμερικανῶν, ἀγωνιζόμεναι ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν μαύρων, φυλῆς βεβαίως ἀγρίας καὶ βαρβαρικῆς. Αὐταὶ ὑπῆρξαν αἱ πρῶται ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων ἐκείνων συνήγοροι. Αὐταὶ ἐξήγειραν εἰς τὰ στήθη τῶν ἀληθῶς χριστιανῶν ἀνδρῶν καὶ ἀδελφῶν των τὴν ἀγανάκτησιν καὶ τὸ μῖσος κατὰ τῶν τυραννικῶν ἐνστίκτων τῶν ἀρχόντων των. Αὐταὶ ὕψωσαν πρῶται τὴν ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν δούλων ἐπαναστατικὴν σημαίαν καὶ εἰς αὐτὰς ὀφείλεται ὁ ὑπὲρ αὐτῶν πόλεμος καὶ ἡ ἀντὶ τόσου αἵματος ἐπιτευχθεῖσα ὑπὲρ αὐτῶν ἐλευθερία.

Ὅ,τι ἔκαμαν τότε ἐξ αἰσθήματος ἁπλῆς φιλανθρωπίας αἱ Ἀμερικανίδες, θὰ διστάσουν ἴσως νὰ κάμουν σήμερον αἱ χριστιαναὶ γυναῖκες τοῦ κόσμου; Θὰ διστάσουν ἄρα αὐταί, αἱ ὁποῖαι ὡς ἡμεῖς ἐγέννησαν καὶ ἀνέθρεψαν χριστιανικὰ τέκνα, νὰ ἀποδοκιμάσουν τοὺς ἄρχοντας ἐκείνους καὶ ἰσχυρούς, οἱ ὁποῖοι ὡς ἄγριοι δολοφόνοι ἐξετίναξαν τὰς θανατηφόρους ὀβίδας των κατὰ τοῦ στήθους χριστιανῶν ἀνδρείων, ἀγωνιζομένων κατὰ τυράννων βαρβάρων;

Ὄχι! τοιαύτην ἀνανδρίαν δὲν θὰ ἐπιδοκιμάσουν ποτὲ αἱ γυναῖκες. Οὔτε αὐταὶ αἱ σύζυγοι καὶ αἱ ἀδελφαὶ τῶν ἰσχυρῶν αὐτοκρατόρων καὶ τυράννων τῆς γῆς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιδοκιμάσουν τοιαύτην ἐπονείδιστον διὰ τὸν χριστιανισμὸν καὶ τὸν πολιτισμὸν πρᾶξιν. Ἂς ἀποταθῶμεν λοιπὸν πρὸς αὐτάς. Ἂς διαμαρτυρηθῶμεν. Ἂς ἐπικαλεσθῶμεν τὴν συνδρομήν καὶ ὑποστήριξίν των. Ἐὰν οἱ ἄνδρες ἄκαμποι ἀναγκάζωνται νὰ ὑποκύπτουν εἰς τὰς αὐστηρὰς τῆς πολιτικῆς διατάξεις, αἱ γυναῖκες εὐτυχῶς μίαν καὶ μόνην πολιτικήν, ἕνα καὶ μόνον ὁδηγὸν εἶχον μέχρι σήμερον εἰς τὴν ζωήν: τὴν *καρδίαν των*.

Ἔκκλησις

Γυναῖκες τοῦ Παλαιοῦ καὶ Νέου κόσμου! Χριστιαναὶ μητέρες καὶ ἀδελφαὶ καὶ σύζυγοι! Γυναῖκες τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου ἀρχιεργάτριαι! Γυναῖκες θεματοφύλακες τῆς ἀγάπης καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Μητέρες, ἀδελφαί, σύζυγοι χριστιαναὶ καὶ πολιτισμέναι ὡς σεῖς ἐπικαλοῦνται τὴν συνδρομήν σας. Οἱ υἱοί μας, οἱ ἀδελφοί μας, οἱ ἄνδρες μας, οἱ ἀγωνιζόμενοι μὲ τὸν Σταυρὸν πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἀγρίως σφαζομένων καὶ μαρτυρούντων ἀδελφῶν μας, αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἡρωϊκοὶ μάρτυρες τῆς Κρήτης βορβαρδίζονται, πυροβολοῦνται παρὰ τῶν ναυτῶν σας, παρὰ τῶν ἡνωμένων στόλων σας. Τὸ χυθὲν αἷμά των κηλιδώνει ἀνεξιτήλως τὴν τελευταίαν σελίδα τῆς ἱστορίας τοῦ αἰῶνος αὐτοῦ, τῆς ἱστορίας τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου, ἧς καυχᾶσθε ὅτι εἶσθε οἱ πολυτιμότατοι παράγοντες.

Χριστιαναὶ γυναῖκες! Μὴ ἀνεχθῆτε τὸ ὄνειδος αὐτὸ τῶν πολιτικῶν σας ἀνδρῶν. Ἐξεγείρατε εἰς τὰς καρδίας τῶν συζύγων καὶ τῶν τέκνων σας αἰσθήματα χριστιανικώτερα, δικαιότερα. Συνασπισθῆτε ὅλαι, ἵνα ἡ διαμαρτυρία σας ἡ ἔντονος, ἡ δικαία ἀντηχήσῃ εἰς τὰς καρδίας τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν λαῶν. Πιστοποιήσατε διὰ τῶν ἐνεργειῶν σας, ὅτι αἱ γυναῖκες δὲν εἶναι παράγοντες τοῦ κατὰ συνθήκην πολιτισμοῦ, ἀλλὰ μὲ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγάπης καὶ δικαιοσύνης ἀνὰ χεῖρας εἰξεύρουν, ὡς ἀληθεῖς τοῦ καλοῦ ἀπόστολοι, νὰ τάσσωνται παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ἀδικουμένων.»

Τὴν ἔκκλησίν μας αὐτὴν θὰ διαβιβάσωμεν πρὸς τὰς γνωστοτέρας τοῦ κόσμου γυναικείας προσωπικότητας, πρὸς τὰ μεγαλείτερα τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς Γυναικεῖα Κέντρα.

ΠΩΣ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ
ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

Δὲν θὰ ἦτο ἄξιον τοῦ τίτλου, τὸν ὁποῖον φέρει, ἐὰν αἱ ἐνέργειαι καὶ ἡ δρᾶσίς του περιωρίζετο μόνον εἰς τὰ στενὰ ὅρια τῆς περιθάλψεως τῶν προσφύγων. Θὰ ἦτο ἄλλως μικρὰ σχετικῶς ἡ τοιαύτη μονομερὴς δρᾶσις, ἀφοῦ, ὡς γνωστόν, καὶ ἡ ὑπὸ τὴν ἀξιότιμον κ. Ἀσπασίαν Ῥῶμα ἐπιτροπὴ τῶν Κυριῶν ὑπὲρ τῶν προσφύγων, τόσον συντόνως καὶ ἀποτελεσματικῶς ἐργάζεται καὶ ἄλλαι μικρότεραι ἐπιτροπαὶ ὡς ἡ ὑπὸ τὴν δραστηριωτάτην κ. Μπαϊρακτάρη, σύζυγον τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας ἐπιτροπὴ δεσποινίδων καὶ ἄλλαι μονομερεῖς ὑπὸ καλῶν πατριωτίδων ὡς τῆς δος Μαρίας Παπαδογιαννάκη ἐνέργειαι γίνονται ὑπὲρ τῶν προσφύγων.

Τὸ Ἐθνικὸν Τμῆμα λοιπὸν κατὰ τὸ πρόγραμμά του διήρεσε τὰς ἐργασίας του εἰς ἓξ ὑποδιαιρέσεις. Ἑκάστης τῶν ὑποδιαιρέσεων τούτων προΐσταται ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ὑπὸ ἐφόρου, γραμματέως καὶ συμβουλίου τῶν κυριῶν.

Ἐπιτροπὴ πρὸς σύστασιν κινητῶν νοσοκομείων

Ἡ πρώτη ἐπιτροπὴ θὰ προβῇ ἀμέσως εἰς σύστασιν κινητῶν νοσοκομείων μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων των. Διὰ συνεισφορῶν, ἐνεργουμένων παρὰ τῶν μελῶν αὐτῆς θὰ προβῇ ἀμέσως εἰς ἀγορὰν κλινῶν, σκεπασμάτων, φαρμάκων, χειρουργικῶν ἐργαλείων καὶ συνήθων ἐνδυναμωτικῶν παντὸς ἀναγκαίου ὑλικοῦ ἐφοδίου διὰ σύστασιν νοσοκομείου, ἑτοίμου νὰ τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, εὐθὺς ὡς ἡ ἀνάγκη τὸ καλέσῃ ἢ καὶ νὰ ἀποσταλῇ εἰς Κρήτην, εὐθὺς ὡς τὸ Ἐθνικὸν Τμῆμα εἰδοποιηθῇ παρὰ τῶν ἁρμοδίων περὶ τούτου.

Τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, ἐν γενικῇ συνεδρίᾳ τῶν μελῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Τμήματος τῆς παρελθούσης Πέμπτης, ἐξελέγη ἔφορος ἡ εὐγενὴς τῆς πόλεώς μας δέσποινα κ. Φανὴ Πάλλη, εἰδικῶς ἐν Ἀγγλίᾳ σπουδάσασα τὰ κατὰ τὴν σύστασιν καὶ λειτουργίαν νοσοκομείων, Γραμματεὺς ἡ δις Ἀμαλία Παπαηλιοπούλου καὶ σύμβουλοι αἱ κκ. Σοφία Δηλιγιάννη, Κορδέλα, Κετσέα, Ἀκριβοῦ ἡ δεσπινὶς Ὄλιγκα Χρυσοσπάθη καὶ ἄλλαι.

Ἐπιτροπὴ Νοσοκόμων

Ἡ β' ἐπιτροπή, ἡ πρὸς μόρφωσιν καὶ συντήρησιν νοσοκόμων, εἶχεν ἤδη πρὸ πολλοῦ καταρτισθῇ μὲ ἔφορον τὴν δα Μαρίαν Καλοποθάκη, ἰατρὸν μὲ γραμματέα τὴν δα Ἀνθὴν Βασιλειάδου, τριτοετῆ φοιτήτριαν τῆς ἰατρικῆς, μὲ *συμβούλιον* ἐκ τῶν δεσποινίδων ἰατρῶν καὶ φοιτητριῶν τῆς ἰατρικῆς τῆς πόλεώς μας, καὶ μὲ μέλη πολλὰς κυρίας καὶ δεσποινίδας, αἵτινες τακτικῶς φοιτῶσιν εἰς τὰ μαθήματα τῶν νοσοκόμων.

Τὰ μαθήματα ταῦτα κατὰ τὸ σχετικὸν πρόγραμμα δίδονται κατὰ πᾶσαν Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ τῆς τετάρτης καὶ ἡμισείας μ. μ. ὥρας μέχρι τῆς 5ης καὶ ἡμισείας. Μέχρι σήμερον ἔχουν δοθῇ τακτικῶς πέντε μαθήματα, εἰς δύο τῶν ὁποίων ηὐδόκησαν νὰ παρευρεθοῦν, παρακολουθοῦσαι αὐτὰ μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος ἡ Α. Μεγαλειότης ἡ Βασίλισσα ὡς πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως μετὰ τῆς Α. Β. Ὑψηλότητος τῆς Ἡγεμονίδος Σοφίας, ὡς ἀντιπροέδρου τῆς Ἑνώσεως.

Εἰς τὰ μαθήματα ταῦτα γίνονται δεκταὶ τακτικαὶ μαθήτριαι καὶ ἀκροάτριαι, χωρὶς οὔτε αἱ μέν, οὔτε αἱ δὲ νὰ εἶναι ὑποχρεωμέναι παρὰ τοῦ Τμήματος νὰ ταχθοῦν εἰς τὰς νοσοκόμους τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Αἱ διὰ τὸν πόλεμον παρασκευαζόμεναι νοσοκόμοι εἶναι ὡς οἱ ἐθελονταὶ στρατιῶται, μὲ μόνην τὴν διαφοράν, ὅτι ἀντὶ ὅπλου φέρουν Σταυρόν, καὶ ὅτι ἑκουσίως, ὅταν αἰσθάνωνται τὸν ἅγιον τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τοῦ ἐλέου σπινθῆρα νὰ πλημμυρῇ τὰ στήθη των, μεταβαίνουν οἰκειοθελῶς, προκριτικῶς, χωρὶς οὐδεὶς νὰ τὰς ἀναγκάσῃ εἰς τοῦτο, ἐκεῖ, ὅπου ἡ φωνὴ τῆς πατρίδος καὶ τῆς φιλανθρωπίας τὰς καλεῖ.

Τὰ μαθήματα τῶν νοσοκόμων γίνονται τακτικώτατα εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς «Ἑταιρίας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ,» πολὺ εὐγενῶς παραχωρηθεῖσαν εἰς τὰς κυρίας παρὰ τοῦ ἀξιοτίμου προέδρου αὐτῆς κ. Κ. Δηλιγιάννη. Αἱ ἐπιθυμοῦσαι νὰ ἐγγραφοῦν ὡς μαθήτριαι ἢ ἀκροάτριαι εἰς τὰ μαθήματα τῶν νοσοκόμων, ἀνάγκη νὰ προσέρχωνται ὀλίγον πρὸ τῆς ὥρας τοῦ μαθήματος, ἵνα λαμβάνωσιν, ἐγγραφόμεναι, εἰσιτήριον καὶ πᾶσαν πληροφορίαν, σχετιζομένην πρὸς τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν των.

Εἰς τὰ μαθήματα ταῦτα δύνανται νὰ προσέλθουν καὶ πᾶσαι αἱ προοριζόμεναι διὰ τὸ συστηματικὸν ἐπάγγελμα τῶν νοσοκόμων. Ἤδη μεταξὺ ἄλλων δύο καλογραῖαι ἐκ Σπετσῶν προσέρχονται τακτικῶς· κατὰ τὸ μάθημα δὲ τῆς παρελθούσης Τετάρτης ἐξετέλεσαν ἐνώπιον τῆς Βασιλίσσης καὶ τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας προχείρους ἐπιδέσμους, ὡς ἐν ὥρᾳ μάχης, μετ' ἐπιτηδειότητος θαυμαστῆς. Ἀμφότεραι προορίζονται διὰ τὸν Ἐρυθροῦν Σταυρόν, ὡς καὶ πολλαὶ δεσποινίδες τῆς ἀνωτάτης παρ' ἡμῖν κοινωνικῆς τάξεως.

Ἐπιτροπὴ πρὸς καταρτισμὸν ἱματιοθηκῶν νοσοκομείων

Τρίτη ἐπιτροπὴ εἶναι ἡ πρὸς καταρτισμὸν ἱματιοθηκῶν νοσοκομείων. Τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἔφορος ἐξελέγη ἡ ἀξιότιμος κ. Δέσποινα Βλαστοῦ, γραμματεὺς ἡ κ. Ἐλπινίκη Καρακούση, καὶ σύμβουλοι Εἰρήνη Κατσουλίδου καὶ Σίλελη θυγατέρες τοῦ ἀοιδίμου διδασκάλου τοῦ γένους Γεννα δίου αἱ κ.κ. Γ. Κούππα, Μαρίνα Λάππα, Καλέργη, Καμπάνη, Ἀραβαντινοῦ, Φιλήμονος κ. ἄ.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ ἀσχολῆται ἀποκλειστικῶς εἰς συλλογὴν ὑφασμάτων, ῥάψιμον ἀσπρορρούχων καὶ ἐνδυμάτων, δι' ὧν θὰ ἐφοδιάζῃ τὰς ἱματιοθήκας τῶν κινητῶν νοσοκομείων.

Ἐπιτροπὴ πρὸς περίθαλψιν προσφύγων

Εἰς αὐτὴν περιλαμβάνεται ἡ ἐπιτροπὴ τῶν κυριῶν τοῦ Συσσιτίου, ἣν ἀντιπροσωπεύει ἡ πρόεδρος τοῦ οἰκονομικοῦ Μαγειρείου κ. Μαρία Κεφαλᾶ, ἡ καὶ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐθν. τμήματος καὶ αἱ λοιπαὶ κυρίαι αἱ μέχρι σήμερον ἀνελλιπῶς παρέχουσαι τὴν συνδρομήν των πρὸς τοὺς πρόσφυγας. Ἕνεκα τοῦ πολλαπλοῦ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἐξελέγησαν ἔφοροι ἐν Ἀθήναις αἱ κ. κ. Μαρία Σταΐκου, σύζυγος τοῦ ἐν Κρήτῃ τιμῶντος τὰ ἑλληνικὰ ὅπλα κ. Σταΐκου, Λουκία Ζυγομαλᾶ, Ἀμαλία Ἀβέρωφ, ἡ δεσποινὶς Μαρία Δραγούμη, Μπέσση Μάσσονος κ.ἄ. Ἐν Πειραιεῖ δὲ ἡ δραστηριωτάτη καὶ ἀκαταπόνητος νεαρὰ κυρία Ἑλένη Πολιτάκη, καὶ σύμβουλοι αἱ κ.κ. Ἐλίζα Δραγούμη, Θεοδώρα Λάμπρου,

Ραλλοῦ Κοϊμτσόγλου, Αἰμιλία Μάσσονος, αἱ διευθύντριαι τῶν ἰδιωτικῶν Παρθεναγωγείων Φουντουκλῆ—Πρινάρη καὶ Σκορδέλη, αἱ κ. κ. Μαρία Α. Πάλλη, Μαρίνα Βερσῆ, Μαλανδρίνου, Παλαμᾶ, Ναδίρη, Ρακτιβάν, αἱ δες Μαρία Ρικάκη, Ἰουλία Καλβοκορέση, Μαρία Μαντζαβίνου, Μαρία Κανᾶ κ. ἄ. καὶ γραμματεῖς ἡ κ. Καλλιόπη Καμπούρογλου καὶ ἡ δις Εἰρήνη Νικολαΐδου.

Ἐπιτροπὴ πρὸς παροχὴν ἐργασίας εἰς τοὺς πρόσφυγας

Ἐπειδὴ αἱ σήμερον παρεχόμεναι πρὸς τοὺς πρόσφυγας συνδρομαὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξακολουθήσουν ἐπ' ἀόριστον καὶ πολλαὶ γυναῖκες καὶ νεάνιδες δύνανται νὰ ἐργασθοῦν, ὅπως ἀξιοπρεπέστερον ζήσουν, συνέστη ἐπιτροπή, ἥτις θέλει ἀποκλεισικῶς ἀσχοληθῆ εἰς παροχὴν ἐργασίας πρὸς τοὺς πρόσφυγας.

Τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἐξελέγη ἔφορος ἡ πατριωτικωτάτη καὶ μετὰ τόσης αὐταπαρνήσεως ἐργαζομένη κ. Αἰκατερίνη Λασκαρίδου, γραμματεὺς ἡ κ. Ἀθηνᾶς Πέτροβιτς καὶ σύμβουλοι αἱ κ. κ Πηνελόπη Παπαδιαμαντοπούλου, Γ. Χρηστομάνου, Γ. Φιλαρέτου, Μιχαλοπούλου καὶ ἄλλαι.

Ἐπιτροπὴ πρὸς προστασίαν χειρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἐν τοῖς πολέμοις φονευομένων

Ἤδη ὄχι ὀλίγα θύματα ὀρφανείας ἀριθμεῖ ἡ τουρκικὴ θηριωδία καὶ πολλαὶ χῆραι καὶ ὀρφανὰ κλαίουν μὲ τὴν ζωὴν τοῦ ὑπὲρ τῆς πατρίδος χύσαντος τὸ αἷμά των πατρὸς καὶ συζύγου καὶ τὸν μόνον τῆς ὑπάρξεως καὶ συντηρήσεώς των χορηγόν. Ἐλπίζομεν ὅτι τὸ ἔθνος θὰ προσέλθῃ βραδύτερον ἀρωγὸν εἰς τὴν δυστυχίαν ταύτην, ἀλλὰ τὰ θύματα εἶναι τόσα καὶ αἱ ἄμεσοι ἀνάγκαι τόσον μεγάλαι, ὥστε ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ ἐργασθῇ, ὅπως καταστήσῃ ὀλιγώτερον πικρὸν τὸν ἄρτον τῆς ὀρφανείας εἰς τὰ δυστυχῆ θύματα.

Ἔφορος τοῦ τμήματος τούτου ἐξελέγη ἡ κ. Σοφία Σχλίεμανν, καὶ σύμβουλοι αἱ κ. κ. Ἑλένη Δούμα, Ἀγγελικὴ Ε Ράλλη, Ἀραβαντινοῦ, αἱ δες Ἀγγελικὴ Κοντοσταύλου, κ. ἄ.

Αἱ κυρίαι πάντων τῶν ἄνω τμημάτων δύνανται να προσέρχωνται καὶ εἰς τὰ μαθήματα τῶν νοσοκόμων, ἐὰν ἐπιθυμῶσιν.

Τοιουτοτρόπως καταρτισθὲν τὸ Ἐθνικὸν Τμῆμα τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνίδων ἀναδεικνύεται ἀντάξιον τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς καὶ τιμᾷ τὰς Ἑλληνίδας, αἱ ὁποῖαι μετὰ τόσας προθυμίας καὶ ἐνθουσιασμοῦ προσφέρουσι τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὴν πατρίδα, ἥτις σήμερον τόσην ἔχει ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς ὅλων μας.

Η ΚΡΗΤΗ

— Καράβι μου περίφανο, θαλασσινὸ ξεφτέρι
Καλῶς μᾶς ἦρθες μ' ἀνοιχτὰ τὰ κάτασπρα φτερά σου.
Γιὰ πές μας ποῦ ταξείδευες ; σὲ ποιὰ καιούργια μέρη,
Σὲ ποιὰ λιμάνια τὴ βαρειὰ ἔρριξες ἄγκυρά σου ;

—

Πές μας ἐκεῖ στὸ πέλαγος τ' ἀφροστεφανωμένο
Μὲ τὶ ἀέρες πάλαιψες, μὲ ποιὰ φορτούνα μαύρη ;
Τί ἀπάντησες στὸ δρόμο σου τὸ ζωφειροσπαρμένο ;
Κι' ἀπὸ τὰ ξένα τί καλὰ μᾶς ἔφερες, καράβι ;

— Ἀπὸ τὴν Κρήτη ἔρχομαι τὴ σκλαβωμένη κόρη
Ποῦ τόσα χρόνια σπαρταρᾷ στὴν ἄλυσο δεμένη
Καὶ συγκλονίζει γύρω της κάμπους, βουνὰ καὶ ὄρη.
Τὴν Κρήτη ποῦ 're σήμερα στὸ αἷμά της πνιγμένη !

—

Φέρνω ἀτρόμητους ἀητούς, λιονταρίσια πληγωμένα
Φέρνω κοράσια τρυφερά, πεντάμορφες νυφοῦλες
Φέρνω καὶ γυναικόπαιδα γυμνὰ καὶ πεινασμένα
Μανοῦλες δίχως τὰ παιδιά, παιδιὰ χωρὶς μανοῦλες.

—

— Καλὶ τ εἶδες πέρα στὸ νησὶ τῆς δοξασμένης Κρήτης ;
— Εἶδα τουφέκι στὰ Χανιά, στὸ Ρέθυμνο μαχαίρια,
Ν' ἀνάβῃ τὸ Ἡράκλειο, νὰ καῇ ὁ Ψυλορείτης
Καὶ ν' ἀναβαίνῃ ὁ καπνὸς ὡς τ' οὐρανοῦ τ' ἀστέρια.

—

Εἶδα παντοῦ καταστροφή, παντοῦ βοὴ κι' ἀντάρα,
Εἶδα νὰ σφάζωνται παιδιὰ στὴ μητρικὴ ἀγκάλη,
Εἶδα γυναῖκες νὰ θρηνοῦν μὲ φόβο, μὲ λαχτάρα,
Κ' εἶδα νὰ ψήνωνται ἀρνιὰ μ' ἀνθρωπινὸ κεφάλι.

—

Εἶδα νὰ λάμπῃ τὸ σπαθὶ καὶ νὰ βροντᾷ τὸ βόλι,
Νὰ χάνωνται μέσ' στὴ φωτιὰ τὰ κρητικὰ λιονταρίσια
Τὴ λευτεριά τους νὰ ζητοῦν ἄνδρες, γυναῖκες, ὅλοι
Καὶ γέροντες νὰ πολεμοῦν σὰν ἄξια παλληκάρια.

—

Εἶδα καράβι' ἀμέτρητα στὸ Κρητικὸ λιμάνι
Μ' ἀλλοίμονο δὲ φέρνανε καμμιά, καμμιὰ βοήθεια
Τέλος σημαία Ἑλληνικὴ στὸ πέλαγος ἐφάνη
Καὶ σκίρτησε κάθε καρδιὰ στὰ σπαραγμένα στήθια.

—

Κ' ἕνα λεβέντη διαλεχτὸ μέσ' στὰ καράβια εἶδα
Παντόρνο βασιλόπουλο, περίφανο δελφίνι
Νὰ φέρνῃ τὴν παρηγοριά, νὰ φέρνῃ τὴν ἐλπίδα
Νὰ φέρνῃ τὴν ἐλευτεριὰ καὶ τὴ φωτιὰ νὰ σβύνῃ.

Κρυσταλλία Δασκαλοπούλου (Χρυσοβέργη)

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΣΥΣΣΙΤΙΟΥ

Σεμνὴν καὶ παρήγορον ἐνταυτῷ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς φιλανθρωπίας ἑορτὴν ἐτέλει τὸ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς κ. Μαρίας Κεφαλᾶ σωματεῖον τῶν Κυριῶν τῶν λαϊκῶν μαγειρείων. Μὲ ταχύτητα πρωτοφανῆ διὰ τὸν τόπον μας κατωρθώθη ἐντὸς δύο μόλις μηνῶν τὸ συσσίτιον νὰ ἐγκατασταθῇ καὶ τόσον εὐεργετικὸν νὰ ἀποδῇ εἰς τὰς πενομένας τοῦ λαοῦ μας τάξεις.

Ἀλλ' ὅ,τι ἰδίᾳ καταπλήσσει εἶναι πῶς ἐντὸς μηνὸς μόλις κατωρθώθη νὰ ἀνεγερθοῦν τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ξενοφῶντος παραπήγματα καὶ ἐκεῖ σημαιοστολισμένα νὰ ἑορτασθοῦν τὰ ἐγκαίνια τοῦ Συσσιτίου, συμπαρισταμένης τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης καὶ τῆς Α. Β. Ὑψηλότητος τῆς Ἡγεμονίδος Σοφίας, τῆς Ἐπιτίμου Προέδρου τῶν οἰκονομικῶν Μαγειρείων.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν ἐτέλεσε τὸν ἁγιασμὸν εἰς τὴν εὐρεῖαν αὐλὴν τῶν μαγειρείων, κατὰ μῆκος τῆς ὁποίας ἦσαν παρατεταγμέναι καινουργεῖς καὶ ἀπαστράπτουσαι ἐκ καθαριότητος αἱ τράπεζαι, μὲ τὰς συσκευάς των τὰς ἁπλᾶς καὶ στερεάς, τὰς δωρηθείσας παρὰ τῆς Α. Υ. τῆς Ἡγεμονίδος Σοφίας.

Αἱ κυρίαι ὅλαι τοῦ Συσσιτίου, ἐκ τῶν καλλιτέρων τάξεων τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας μὲ τὰς λευκάς των ἐμπροσθέλας, ἕτοιμοι νὰ διανείμουν πρὸς τοὺς δυστυχεῖς τὴν τροφὴν τῆς ἡμέρας, τὴν διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν των μαγειρευθεῖσαν, παρετάσσοντο ἐκεῖ. Ἡ εἰκών, ἣν παρουσίαζε τὴν ἡμέραν αὐτὴν τὸ σύμπλεγμα τῶν κυριῶν αὐτῶν, αἱ ὁποῖαι εἰργάσθησαν ἀπὸ τῆς πρωΐας, ἵνα θρέψωσι τοὺς πτωχούς, ἦτο ἡ τελειοτέρα εἰκὼν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐλπίδος, ἧς ἄγγελοι καὶ θεματοφύλακες ἐτάχθησαν ἐν τῷ κόσμῳ αἱ γυναῖκες.

Οὔτε εἰς τὰς ἐκ φώτων καὶ ἀνθέων πλημμυριζούσας αἰθούσας, μὲ τοὺς πολυτίμους ἐξ ἀδαμάντων καὶ ὁλοσηρικῶν στολισμούς των, οὔτε εἰς αὐτὰς τὰς οἰκογενειακάς των ἑορτάς, καθ' ἃς παρὰ τῶν ἰδίων τέκνων καὶ συγγενῶν πανηγυρίζεται ἡ ἑορτὴ μητρὸς ἢ ἀδελφῆς, αἱ κυρίαι ἀναδεικνύονται τόσον ὡραῖαι, τόσον ἐξέχουσαι, ὅσον κατὰ τὴν σεμνὴν ταύτην τῆς λαϊκῆς ἀγαθοεργίας πανήγυριν.

Αἱ τράπεζαι ἐκεῖναι, μὲ τὰς σεμνῶς καὶ ἀπερίττως ἐνδεδυμένας κυρίας, ἀνεμίμνησκον εἰς τὸν θεατὴν εἰκόνα, ἧς τὸν τύπον ἔδωκεν αὐτὸς ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Αἱ κυρίαι καὶ δεσποινίδες ἀντικαθίστων τὴν στιγμὴν ἐκείνην διὰ τοὺς πτωχοὺς καὶ δυστυχεῖς τὴν οἰκογένειαν, ἣν ἀγιάζει ὁ ἱερὸς τῆς ἑστίας βωμός. Διὰ μίαν στιγμὴν ἀνεπλήρωναν τὰς μητέρας ὅλων αὐτῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ πρωΐας ἐψώνισαν καὶ ἐμαγείρευσαν, ἵνα παραθέσουν θερμὸν καὶ θρεπτικὸν φαγητὸν διὰ τὸν οἶκόν των. Εὕρισκον οἱ δυστυχεῖς ἐκεῖ τὴν ἀκτῖνα τοῦ φωτὸς τοῦ οἴκου, τὴν ζωήν, τὸ θάλπος, τὴν δύναμιν, ἣν τροφὴ θερμὴ δίδει εἰς τὸ ἐκ τῶν στερήσεων καὶ κακουχιῶν ἐξαντληθὲν σῶμα.

Καὶ ὅλη αὐτὴ ἡ παρηγορία καὶ ἡ ἐλπὶς καὶ ἡ ἀνακούφισις παρέχεται ἀπὸ γυναῖκας, ὀφείλεται εἰς τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν αὐτενέργειαν καὶ τὴν δρᾶσιν τῶν γυναικῶν. Μὲ γυναῖκα ἀληθῶς ὑπέροχον διὰ τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν μεγάλην καρδίαν της ὡς πρόεδρον, τὴν κ. Μαρίαν Κεφαλᾶ, μὲ θαυμαστὰς συνεργάτιδας αὐτῆς εἰς τὸν μέγαν αὐτὸν τοῦ καλοῦ ἀγῶνα, τὸ οἰκονομικὸν Συσσίτιον ἀνεδείχθη εὐεργετικώτατον διὰ τὴν πόλιν μας, καὶ πρὸ τοῦ ἐδῶ συνωστισμοῦ τόσων χιλιάδων γυναικοπαίδων, ἤδη δὲ σωτήριον διὰ τοὺς δυστυχεῖς πρόσφυγας, οὓς ἀνέλαβε νὰ διαθρέψῃ.

Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ καὶ νὰ τονισθῇ ὅτι ἐπὶ δύο ἤδη ἑβδομάδας ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας πρόσφυγες καὶ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεῖ ἔχουν καθ' ἑκάστην θερμὴν καὶ ὑγιεινὴν τροφήν, ὀφειλομένην ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς θαυμασίας τοῦ Συσσιτίου κυρίας· ὅτι καθ' ἑκάστην εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας κατέρχονται εἰς Πειραιᾶ ἀπὸ τῆς 6ης πρωϊνῆς ὥρας αἱ ἐν Πειραιεῖ ἐργαζόμεναι καὶ ἐδῶ εἰς τὰ μαγειρεῖά των αἱ ἐν Ἀθήναις καὶ κατορθοῦν νὰ ἑτοιμάζουν τροφὴν ἐκεῖ ὡς καὶ ἐδῶ διὰ δύο χιλιάδας ἄτομα.

Τοῦτο εἶναι μέγα, γιγάντειον, ἀπίστευτον, ἐὰν μάλιστα ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν αἱ ἀπαντώμεναι εἰς Πειραιᾶ δυσκολίαι πρὸ τῆς τακτικῆς τῶν μεγάλων καζανίων ἐγκαταστάσεως.

Τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν κυριῶν αὐτῶν πρέπει νὰ γραφοῦν μὲ χρυσᾶ γράμματα εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς περιθάλψεως τῶν προσφύγων, εἰς τὰς καρδίας ὅλων αὐτῶν τῶν δυστυχῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τῆς μιᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην ἀπώλεσαν τὸ πᾶν.

Ἤδη τὸ καλὸν θὰ γενικευθῇ. Ἡ Κυβέρνησις θὰ παραχωρήσῃ δελτία διατροφῆς εἰς ὅλους τοὺς πρόσφυγας, διὰ τοὺς ὁποίους θὰ παρασκευάζωνται καθ' ἑκάστην περὶ τὰς ἓξ χιλιάδας μερίδας φαγητοῦ διὰ τῶν οἰκονομικῶν μαγειρείων.

ΑΙ ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ
ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Ἡ ἀπανταχοῦ πατριωτικὴ τῶν Ἑλληνίδων ἐξέγερσις ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς Κρήτης εἶναι μοναδικὴ καὶ πρωτοφανὴς εἰς τὰ πατριωτικὰ τοῦ κόσμου χρονικά. Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἔνθα φυσικώτατα ὁ ὑπὲρ τῆς Κρήτης ἀναβρασμὸς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξωτερικεύεται ὡς ἐδῶ, εἰς τὸ κέντρον, οὕτως εἰπεῖν, τῆς πυρᾶς, αἱ Ἑλληνίδες μ' ὅλα ταῦτα κάμνουν θαύματα, ἐργάζονται μετὰ ζήλου, προξενοῦντος κατάπληξιν.

Τὸ κατόρθωμα τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ νεοϊδρυθέντος Συλλόγου τῶν Δεσποινίδων, αἱ ὁποῖαι ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν συνέλεξαν πράγματα, τὰ ὁποῖα ἀπετέλεσαν ἀληθὲς φορτίον, τοῦ βάρους των μόνον ἀνερχομένου εἰς ἐννέα τόννους, εἶναι ἀληθῶς γιγάντιον. καὶ ἀποδεικνύει πόσου καλοῦ πρόξενοι δύνανται νὰ γίνωσιν αἱ γυναῖκες, ὅταν θερμαίνῃ τὰ στήθη των ὁ ἅγιος ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐνθουσιασμός.

Ἡ ἱστορία τῆς θαυμασίας ταύτης δράσεως εἶναι ἁπλουστάτη Ἡ κ. Ἑλένη Πολιτάκη, μέλος ἐνεργότατον τοῦ Ἐθνικοῦ Τμήματος τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνίδων, ἐργασθεῖσα μετὰ ζήλου καὶ αὐταπαρνήσεως ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς εἰς Πειραιᾶ ἀφίξεως τῶν προσφύγων, ἐμπνεομένη ὡς Κρῆσσα ἀπὸ τὸν ἅγιον τῆς πατρίδος ἐνθουσιασμόν, ἔσπευσε νὰ γράψῃ πρὸς τὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μητέρα της, νὰ σπεύσῃ νὰ συστήσῃ καὶ ἐκεῖ σωματεῖον Ἑλληνίδων, ἵνα καὶ ἐκεῖναι ἐργασθῶσιν ὑπὲρ τῶν προσφύγων.

Ὁ σπινθὴρ ἐρρίφθη εἰς εὔφλεκτον ὕλην. Ἡ ἰδέα ἔγεινεν ἀσπαστὴ μετ' ἐνθουσιασμοῦ. Παρευθὺς ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ τῆς κ. Πολιτάκη δις Σοφία Παπαδάκη μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἐκεῖ διπλωματικοῦ πράκτορος τῆς Ἑλλάδος κ. Γρυπάρη, συνέστησαν ἐπιτροπὴν ἐκ δεσποινίδων, ἥτις ἀμέσως, χωρὶς τὴν ἐλαχίστην χρονοτριβὴν ἐξῆλθεν εἰς τὴν ἀγορὰν πρὸς συλλογὴν ἐράνων, βοηθούμεναι εἰς τὸ ἔργον των καὶ παρὰ τῶν κ.κ. Μπενάκη, Παγκάλου, Παπαδάκη καὶ Γαρζόνη. Καὶ ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν συνήθροισαν τὴν μεγάλην αὐτὴν ποσότητα τῶν βοηθημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπέστειλαν πρὸς τὴν Α. Μ. τὴν Βασίλισσαν, ὡς πρόεδρον τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνίδων, ἵνα διατεθῶσι παρὰ τοῦ Ἐθνικοῦ τμήματος τῆς Ἑνώσεως ὑπὲρ τῶν προσφύγων.

Αἱ ἐνέργειαι τοῦ νεοσυστάτου τούτου Συλλόγου δὲν περιωρίσθησαν ἕως ἐδῶ. Ἤδη δεσποινίδες καὶ κυρίαι τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλληνικῆς παροικίας συνέρχονται ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καθ' ἑκάστην καὶ ράπτωσιν ἀσπρόρρουχα καὶ φορέματα καὶ εἰς συλλογὴν δὲ χρηματικῶν ἐράνων προέβησαν ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ.

Παράλληλον πρὸς τὴν θαυμασίαν ταύτην δρᾶσιν ἔχομεν καὶ τὴν τῆς κ. Αἰκ. Ζλατάνου εἰς Manchester. Ἔχομεν ἤδη ἐκθέσει τὰς θαυμασίας ἐνεργείας τῆς κυρίας ταύτης κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπανάστασιν τῶν Κρητῶν καὶ τὴν τελευταίαν ἀκόμη ἐκ 44 λιρῶν ἀποστολήν της, ἐκ τῶν ὁποίων 20

λίραι εἶχον ἀποσταλῆ πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Κρήτης, ὅπως διατεθῶσιν ὑπὲρ ἀπόρων προσφύγων, ἐνῶ αἱ λοιπαὶ κατ' ἐντολήν της διετέθησαν καὶ πάλιν ἐνταῦθα, τὸ μέγιστον δὲ μέρος ὑπὲρ τῶν νῦν προσφύγων.

Ἤδη ἡ ἀξιοθαύμαστος αὕτη γυνὴ ἀπέστειλεν ἀμέσως εἰς τὸ Ἐθνικὸν Τμῆμα τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνίδων παμμέγιστον δέμα ὑφασμάτων διὰ τοὺς πρόσφυγας. Ἐν Manchester δὲ συνέστησεν ἐπιτροπὴν Ἀγγλίδων κυριῶν, ἧς τὴν προεδρείαν ἀνέλαβεν ἡ σύζυγος τοῦ δημάρχου Manchester, μετὰ τῆς ὁποίας καὶ ἐργάζεται ἤδη ἡ κ. Ζλατάνου πυρετῶδως πρὸς συλλογὴν ἐράνων.

Ἀλλ' ἡ κ. Ζλατάνου δὲν περιορίζεται εἰς τὰς φιλανθρωπικὰς μόνον ταύτας ὑπὲρ τῶν προσφύγων ἐνεργείας της. Ἡ κ. Ζλατάνου δημοσιεύει θερμὰ πατριωτικὰ ἄρθρα εἰς τὰς Ἀγγλικὰς ἐφημερίδας, δι' ὧν συγκινεῖ τὸν Ἀγγλικὸν λαὸν καὶ ἐξεγείρει τὸν ἐνθουσιασμὸν αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος

Ἡ Ἕνωσις τῶν Ἑλληνίδων, ἥτις τάσσει τὴν κ. Ζλατάνου μεταξὺ τῶν ἐπιτίμων καὶ ἀντεπιστελλόντων αὐτῆς μελῶν, τὴν συγχαίρει θερμῶς διὰ τὰς πατριωτικὰς ἐνεργείας της καὶ τῇ ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην της ὡς καὶ πάσας τὰς ἀπανταχοῦ κυρίας καὶ δεσποινίδας, αἵτινες ἀνέλαβον σήμερον νὰ ἐργασθῶσιν ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ, ὃν τὸ Ἐθνικὸν Τμῆμα τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνίδων ἐπιδιώκει.

Ἐπικαλεῖται δὲ τὴν συνδρομὴν τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλληνίδων, τῶν ἀπανταχοῦ φίλων ἀναγνωστριῶν τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν, ὄχι μόνον ὑπὲρ περιθάλψεως τῶν προσφύγων, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς ἐνισχύσεως καὶ ὑποστηρίξεως ὅλων τῶν κλάδων τοῦ Ἐθνικοῦ Τμήματος.

Αἱ χρηματικαὶ συνδρομαὶ πρέπει νὰ ἀποστέλλωνται πρὸς τὴν ταμίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τμήματος τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνίδων κ. Πηγὴν Παππᾶ, ὁδὸς Πινδάρου ἀριθ. 2.

ΕΑΝ ΗΤΟ ΕΥΤΥΧΗΣ

Ι

Τὸν ὑπανδρεύθη τὸν κὺρ Λάμπρον ἡ Κατίνα. Ἕνα ἄνθρωπον κάπως ἡλικιωμένον, ὀλίγον ἄξεστον, κάμποσον κοινὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ μὲ καλὴν καρδιάν, τίμιον καὶ πλούσιον.

Εἰς τὰς ἀρχὰς ἐξανέστη, ἀντέστη, δὲν ἤθελε. Κόρη καὶ αὐτὴ μὲ καρδιά, μὲ νοῦν, μὲ αἰσθήματα, εἶχε πλάσει ἓν ὄνειρον. Ἠγάπα ἕνα παιδικόν της σύντροφον. Εἶχον μαζῆ μεγαλώσει. Μαζῆ ἔπαιζαν μικρὰ καὶ κατόπιν μαζῆ ἔμαθον τὰ πρῶτα γράμματα. Ἀργότερον ἀκόμη μαζῆ ἀντήλλαξαν τοὺς πρώτους τῆς καρδιᾶς παλμούς. Τὸν ἠγάπα τρυφερά, ἀτελείωτα ἡ Κατίνα τὸν Χαρίλαον, τὸν νεαρὸν ὡραῖον ἀνθυπολοχαγόν. Καὶ σιγὰ-σιγά, εἰς τὴν ψυχήν της, εἰς τὴν καρδίαν της, εἰς τὸν νοῦν της, εἶχε γλιστρήσει ἡ ἰδέα, τῆς εἶχε γείνει πεποίθησις, ὅτι ὅπως μαζῆ του ἤρχισε, μαζῆ του καὶ θὰ τὴν ἐτελείωνε τὴν ζωήν της. Καὶ τὸ ὄνειρον αὐτό, ἦτο αὐτὴ ἡ ὕπαρξίς της . . . Ἀλλὰ δὲν ἦτο καθόλου πρακτικὸ κορίτσι ἡ Κατίνα. Ἄλλως θὰ ἤξευρε πῶς δὲν ζῇ κανεὶς μὲ ὄνειρα, πρὸ πάντων σήμερα . . . Δὲν ἤξευρε πῶς ἡ ζωὴ ἔχει ἀνάγκας, ἀπαιτήσεις παρακλόγους, σκληράς . . . Δὲν ἤξευρεν, ὅτι πρὸ πάντων παρὰ νὰ ἀγαπᾷ, ἔπρεπε νὰ ὑπολογίζῃ καὶ νὰ σκέπτεται. Δὲν ἤξευρε τίποτε ἀπὸ αὐτὰ καὶ ὅταν τῆς ἤνοιξε τὰ μάτια της εἰς τὴν πραγματικότητα ἡ ἀνάγκη, πῶς ἔκλαυσε, πῶς ἔκλαυσε! Ἐνόμισε πῶς θὰ ἀποθάνῃ ἀπὸ τὴν ἀπελπισίαν καὶ τὴν λύπην της.

Μίαν ἡμέραν, ἐν ᾧ αὐτὴ χωρὶς ὑπολογισμοὺς καὶ χωρὶς σχέδια, ἐργαζομένη μέσα εἰς τὸ δωμάτιόν της, εὑρίσκετο βυθισμένη εἰς τὸ ὄνειρον τῆς ἀγάπης της, ἦλθεν ἔξαφνα ἡ μητέρα της, ἐκάθισε κοντά της καὶ ἤρχισε νὰ τῆς λέγῃ, νὰ τῆς λέγῃ καὶ νὰ τῆς δείχνῃ ὅτι δὲν ἦτο καθόλου πρακτική.

— Ἀκοῦς ἐκεῖ; Νὰ ἐπιμένῃ νὰ τὴν ζητῇ, ἕνας τέτοιος ἄνθρωπος, τίμιος, πλούσιος, γνωστὸς εἰς τὴν κοινωνίαν, νὰ εἶναι ὀρφανή, νὰ μὴν ἔχῃ καμμία προῖκα, κανένα στήριγμα, νὰ ξέρῃ ὅτι πρέπει γιὰ νὰ ζήσῃ νὰ ἐργασθῇ τυραννικὰ ἀπὸ τὸ πρωῒ ἕως τὸ βράδυ, τρώγοντας τὴν ζωήν της διδασκάλισσα, νὰ ἔχῃ μιὰ μητέρα, ποῦ πρέπει νὰ ζήσῃ καὶ αὐτή, ποῦ ἐβασανίσθη, ἐθυσιάσθη νὰ τὴν ἀναθρέψῃ, ὅπως τὴν ἀνέθρεψε καὶ ἡ κόρη της νὰ εὑρίσκῃ τὴν εὐκαιρία νὰ τῆς ἐξασφαλίσῃ εἰς τὰ γηρατεῖά της, ἥσυχο τὸ ψωμί της, τὴν ἄνεσιν, τὴν ἀνάπαυσιν ἐπὶ τέλους καὶ νὰ μὴ δέχεται; Νὰ μὴ τὸν θέλῃ τὸν κύριον Λάμπρον! Νὰ διώχνῃ τὰ καλά, τὴν εὐτυχία, τὸν πλοῦτο! . . Μὰ αὐτὸ ἦτο τρέλλα.

Καὶ ὅταν ἡ Κατίνα μέσα ἀπὸ δύο ἀναφιλητὰ ἐψιθύρισε:

— Καὶ ὁ Χαρίλαος; . . ἡ ἀγάπη μου! . . . Ἡ μητέρα σὰν νὰ μὴν ἔβλεπε τὰ δάκρυά της, σὰν νὰ μὴ ἤκουσε τὴν λύπην της, νανουριστικά, σὰν νὰ ἔλεγε κανένα μάθημα ἐξηκολούθησε.

— Ἡ ἀγάπη σου! Τὸ ξέρω παιδί μου, πόσο τὸν ἀγαπᾷς τὸν Χαρίλαο. τὸ ξέρω κι' ἐκεῖνος πῶς σὲ ἀγαπᾷ, ἀλλὰ διὰ τὴν ζωὴν δὲν φθάνει μόνον ἡ ἀγάπη. Δὲν συλλογίζεσαι καθόλου. Μὲ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς θέσεώς του, τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐπιμελημένης κάπως ἀνατροφῆς σου, τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν, ποῦ μοιραίως θὰ ἔλθουν μίαν ἡμέραν, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ζήσητε μὲ τὰς ἑκατὸν εἴκοσι δραχμὰς τοῦ ἀπ' ἐδῶ κι' ἐκεῖ μετατιθεμένου στρατιωτικοῦ; Καὶ σὰν νὰ μὴ τὴν ἔφθανεν ὁ πόνος τοῦ παιδιοῦ της, εἰς τὴν ψυχρὰν λογικὴν τῶν φρονίμων λόγων της· σὰν νὰ ἤθελε νὰ τὴν λούσῃ μέσα εἰς τὴν ὀδύνην καὶ τὴν ἀγωνίαν, διὰ νὰ τὴν θεραπεύσῃ ἀσφαλέστερον μιὰ καὶ καλὰ ἀπὸ τὰ ὄνειρα καὶ τῆς ρωμαντικότητες,—ὅπως ἔλεγεν αὐτή,—προσέθηκε:

— Μὴ νομίζῃς ὅτι αὐτά, σοῦ τὰ λέγω μόνον ἐγώ. Ὁ ἴδιος ὁ Χαρίλαος τὰ ἐσκέφθη. Ἔπειτα δὲν ἠξεύρεις! Ὁ Χαρίλαος φεύγει ὕστερα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας, διὰ τὴν Λάρισσαν ὅπου μετατίθεται τὸ τάγμα του.

Τί ἠσθάνθη τότε ἡ καϋμένη ἡ κόρη! Τῆς ἐφάνη ὅτι ὅλος ὁ κόσμος γύρω της ἐξηφανίζετο, κατεκρημνίζετο μαζῆ της, εἰς ἕνα βαθὺ καὶ σκοτεινὸν κατρακύλισμα. Ἠσθάνετο νὰ ξερριζώνεται μὲ ἕνα ἀνέκφραστο πόνο ἡ καρδιά της καὶ ὁ νοῦς της νὰ στροφογυρίζῃ σὰν ἀνεμοζάλη καὶ ξαφνισμένη, ἀπελπισμένη, ἤρχισε νὰ κλαίῃ, ἥσυχα, ἥσυχα, σιωπηλά, ἀλλ' ἀπαρηγόρητα καὶ μὲ τὴν ὕπαρξίν της καταξεσχισμένη.

Ὅταν ὅμως τὸ πρωῒ ἦλθεν ὁ Χαρίλαος νὰ τὴν ἀποχαιρετίσῃ, βιαστικὰ-βιαστικὰ σὰν νὰ ἤθελε νὰ τελειώσῃ μίαν ὥραν πρωτήτερα φορτικὴν ἀγγαρίαν, παρεβλέπων τὴν ἀγρυπνίαν της καὶ τὸν σπαραγμόν της· θέλων δῆθεν νὰ τὴν παρηγορήσῃ διὰ τὴν θλῖψίν της καὶ τὰ δάκρυά της, τῆς ἐπανέλαβεν, ἀπάνω κάτω, ὅσα τὴν προτεραίαν τῆς εἶχε εἰπεῖ ἡ μήτηρ της, προσθέτων ὅτι ἡ ἀπουσία θεραπεύει καὶ τὰ βαθύτερα καὶ τὰ μεγαλείτερα αἰσθήματα, καὶ ὅτι ὁ χωρισμός, πάντα βέβαια, ὕστερα ἀπὸ πολλὴ δυστυχία καὶ λύπη διὰ κάμποσο καιρό, δὲν ἠμποροῦσε ὅμως παρὰ νὰ μετατρέψῃ μίαν ἡμέραν τὸ αἴσθημα καὶ τῶν δύο, — τὸ παιδικίσιο ἄλλως τε αἴσθημα — εἰς μίαν ἀπομεμακρυσμένην φιλικὴν ἀνάμνησιν, ἡ ὁποία δὲν θὰ τὴν ἠμπόδιζεν ἐκείνην νὰ ὑπανδρευθῇ ἕνα καλὸν ἄνθρωπον, ἡ Κατίνα ἔσφιγξε τὴν καρδιά της καὶ ἀφ' οὗ ἔκλαυσεν ἀκόμη κάμποσο, ἠσθένησεν ἀπὸ πόνον, ἐσπαράχθη ἀπὸ ἀγωνίαν. Προσεπάθησε νὰ λησμονήσῃ. Ἔγεινε πρακτικὴ καὶ ἐνυμφεύθη τὸν κύριον Λάμπρον.

ΙΙ

Ὁ κὺρ Λάμπρος εἶχεν ἔλθει μικρὸς εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἀπὸ τὸ χωρίον του ὑπηρέτης εἰς ἕνα ἐμπορικὸ κατάστημα κάποιου συγγενοῦς του. Σιγὰ σιγὰ μὲ τὴν ἐργασίαν του, τὴν τιμιότητά του, τὸν ζῆλόν του κατώρθωσε νὰ προαχθῇ καὶ ἐπὶ τέλους ἐπλούτησε ἐμπορευόμενος τσόχες. Ἡ ἀδιάκοπος καὶ πυρετῶδης ἐργασία του, ἡ σπουδή του νὰ πλουτήσῃ, δὲν τοῦ εἶχαν ἀφήσει ποτὲ τὸν καιρὸν νὰ ἀναπτυχθῇ καὶ αὐτὸς κάπως πνευματικῶς. Ἀλλ' ἦτο καλῆς καρδιᾶς ἄνθρωπος, ἐνόει, ὅπως ἐνόμιζεν ἀρκετὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ζωῆς, ἠγάπα τὴν καλοπέρασιν, ἦτο εὔθυμος, διαχυτικός, καὶ δὲν τοῦ ἄρεσε νὰ γηράσῃ μόνος. Τόσα ἔτη μόνος ἐπάλαισε μὲ τὴ ζωή. Τώρα ἀφ' οὗ ἐξησφάλισε τὴν ἄνεσιν, τὸν πλοῦτον ἀκόμη, ἤθελε νὰ εἴχε καὶ ἕνα σύντροφον νὰ τοῦ ἐξασφαλίσῃ καὶ τὴν ἡσυχία καὶ τὴν τάξιν εἰς τὸ σπίτι του. Καὶ ἐπὶ τέλους, ὅταν θὰ ἐγήρασκε μεθαύριον, νὰ ἔχῃ κάποιον νὰ τοῦ περιποιῆται τοὺς ρευματισμοὺς καὶ τὰς ἀδιαθεσίας του.

Ἀπεφάσισε νὰ νυμφευθῇ. Ἤθελε νὰ εὕρῃ μίαν γυναῖκα νὰ εἶναι νοικοκυρά, φρόνιμος, νὰ ἠξεύρῃ ὀλίγα γραμματάκια, ὀλίγην μουσικήν. διότι ἔγεινεν ἄνθρωπος τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἄρεσαν ὅλα αὐτά, ὀλίγον εὔμορφην ἀκόμη καὶ κάπως νέαν διότι ἤθελε νὰ εἰμπορῇ νὰ ὑπερηφανεύεται, ὅταν στολισμένη θὰ τὴν ἐπεδείκνυεν, ὅπως ὑπερηφανεύετο, ἐπιδεικνύων τὸν πλοῦτόν του καὶ κάθε ἄλλο κτῆμά του ὡραῖον.

Τὴν Κατίνα τὴν ἐγνώριζε ἀπὸ μικρὸ παιδί. Τοὺς γονεῖς της τοὺς εἶχεν ἐνοικιατόρους, ἀφ' ὅτου αὐτὴ ἐγεννήθη καὶ μὲ τὸν μακαρίτην τὸν πατέρα της, ἕνα ἀπόστρατον στρατιωτικόν, εἶχον παίξει πολλὰς φορὰς τὸ βράδυ πρέφα. Ἡ Κατίνα εἶχε καὶ μὲ τὸ παραπάνω, ὅτι ἤθελε ὁ κὺρ Λάμπρος, νὰ εὕρῃ εἰς τὴν γυναῖκά του. Τοῦ ἄρεσε λοιπὸν καὶ τὴν ἐζήτησε ἀπὸ τὴν μητέρα της.

Εἶναι ἡ ἀλήθεια, ὅτι ἦτο περισσότερον νέα παρ' ὅσον ἐπεθύμει καὶ αἱ ἡλικίαι των, αὐτὸς σαρανταπέντε καὶ ἐκείνη μόλις εἴκοσιν ἐτῶν ἦσαν ὀλίγον δυσανάλογοι, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἡ κόρη δὲν εἶχεν «εἰς τὸν ἥλιον μοῖραν», αὐτὸς τῆς προσέφερε καὶ αὐτῆς καὶ τῆς μητέρας της, ὅλα τὰ καλά, καὶ θὰ ἐφαίνετο τὸ κάτω κάτω ἀχάριστη, ἐὰν δὲν ἐσυλλογίζετο νὰ τοῦ προσφέρῃ καὶ αὐτὴ τὴν νεότητά της.

Καὶ ἡ Κατίνα δὲν ἐφάνη ἀχάριστη. Τὸν ἐδέχθη τὸν κύριον Λάμπρον καὶ ἔγεινε καλὴ καὶ πιστὴ σύζυγος. Τὸν ἐπεριποιεῖτο καὶ τὸν ἐφρόντιζε πολύ. Τὸ φαγητόν του ἦτο πάντοτε καλόν, ἕτοιμον εἰς τὴν ὥραν του, τὰ ἐνδύματά του καθαροπλυμένα, τακτικὰ περιποιημένα, ἡ οἰκία του καθαρὰ νοικοκυρευμένη, καὶ ὅταν ἀσθενοῦσεν ἐνίοτε, ἡ σύζυγός του μετὰ τῆς μεγαλειτέρας φροντίδος καὶ προσοχῆς τοῦ ἔδιδε τὸ ζεστόν του καὶ τὰ ἐσπερινά του. Τὸ βράδυ ὅταν μετὰ τὸ φαγητόν, ὁ σύζυγός της, μὲ τὸ ὑποκάμισον καὶ τὶς παντοῦφλες ἐξηπλώνετο εἰς τὸν κανακὲν καὶ ἐδιάβαζε τὴν ἐφημερίδα του, ροφῶν τὸν ναργιλέν του, ἐκείνη ἢ μὲ τὸ ἐργόχειρόν της, τὸν ἤκουε μὲ ὑπομονὴν νὰ κρίνῃ καὶ νὰ συζητῇ κατ' ἴδιον τρόπον τὰ κοινωνικὰ καὶ τὰ πολιτικὰ τῆς ἡμέρας, ἢ καθισμένη εἰς τὸ πλάνο τοῦ ἔπαιζεν ὅλα τὰ ᾄσματα τῆς λύρας τοῦ Γερω-Νικόλα καὶ τῆς Μαρούλας, μὲ τὰ ὁποῖα ἐκεῖνος κατενθουσιάζετο.

Ὦ! ἦτο πολὺ εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν γυναῖκά του ὁ κὺρ Λάμπρος, διότι ἦτο καλὴ καὶ ἀφωσιωμένη καὶ δι' αὐτὸ τὴν ἀγαπᾷ ὅσον καὶ ὅπως ἠμποροῦσε καὶ τὴν ἐπεριποιεῖτο καὶ τὴν περιτριγύριζε μὲ ὅλα τὰ καλά. Περιπάτους, θέατρα, τουαλέτας, κοσμήματα, ὅ,τι εἰμπορεῖ νὰ ἐπιθυμήσῃ κατὰ πολλοὺς μιὰ γυναῖκα, τῆς τὸ παρεῖχε, δι' αὐτὸ ἐξεπλήσσετο νὰ τὴν βλέπῃ μελαγχολικήν, δύσθυμον, μαραμμένην, ὅπως ἦτο πάντοτε.

Τί διάβολον ἔλεγε. Τίποτε δὲν τῆς λείπει. Τὴν ἀγαπῶ τὴν περιποιοῦμαι. Τί ἔχει λοιπόν; Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ἄφροντις ἐγωϊσμός του ποτὲ δὲν θὰ τὸν ἔκαμνε νὰ ὑποθέσῃ, ὅτι αὐτὸς δυνατὸν νὰ ἦτο ἡ αἰτία, ἐπειδὴ δὲν τοῦ ἤρεσε νὰ πολυσκοτίζεται καὶ νὰ ἐξετάζῃ πράγματα ποῦ δὲν τὰ ἐννοοῦσε, ἐσκέπτετο ὅτι ἡ γυναῖκά του, ὅπως τόσες γυναῖκες ἄλλες, θὰ ὑπέφερεν ἀπὸ ἀναιμίαν. Καὶ διὰ νὰ εἶναι ἀναπαυμένος καὶ ἱκανοποιημένος ἐν τῇ φιλαυτίᾳ του ὅτι ἔκαμνε μὲ τὸ παραπάνω τὸ καθῆκον του, συνεβουλεύετο ὅσους περισσοτέρους ἰατροὺς ἠμποροῦσε.

Καὶ οἱ ἰατροὶ προσεπάθουν νὰ τὴν θεραπεύσουν ἀπὸ τὴν ἀναιμίαν της, ἀλλὰ τοῦ κάκου. Ἡ Κατίνα ὑπέφερεν ἀπὸ ἀναιμίαν τῆς ψυχῆς. Καὶ ἡ καρδία της ἔπασχεν ἀπὸ ἀτροφίαν ἀγάπης

Ὄχι, διότι ἡ ἀνάμνησις ἔπαιζε κανὲν μέρος εἰς τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον τὴν κατέτριγεν. Ἡ Κατίνα ἦτο γυναῖκα τοῦ καθήκοντος καὶ εἶχεν ἐπιβάλλει εἰς τὸν ἑαυτόν της νὰ λησμονήσῃ. Ἀλλ' ἔπασχε νὰ ζῇ εἰς ἀτμοσφαῖραν ὅλως διαφορετικὴν ἀπὸ ἐκείνην τῆς ὁποίας εἶχεν ἀνάγκην ἡ καρδία της, μὲ ἕνα σύζυγον ὁ ὁποῖος τὴν ἠγάπα καὶ τὴν ἐπεριποιεῖτο—εἶναι ἡ ἀλήθεια—ἀλλ' ὅπως ἀγαπᾷ καὶ περιποιεῖται κανεὶς τὸν σκύλον του, τὸν ἵππον του, πᾶν κτῆμά του τὸ ὁποῖον τοῦ παρέχει εὐχαρίστησιν καὶ ὁ ὁποῖος δὲν ἦτο ἱκανὸς καὶ νὰ τὴν ἐννοήσῃ κάπως ἄλλως ἀπὸ κοῦκλαν καὶ μηχανὴν προωρισμένην νὰ ζῇ, νὰ τρώγῃ, νὰ στολίζηται καὶ νὰ τὸν εὐχαριστῇ, τὸν ἠγάπα δὲ διὰ τὰς παραχωρήσεις καὶ ὑποχρεώσεις του, ἐπεριποιεῖτο ἐκ καθήκοντος, ἀλλὰ διὰ τὸν ὁποῖον, χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ, ἠσθάνετο πολὺν οἶκτον καὶ ὀλίγην περιφρόνησιν κατὰ βάθος Καὶ ἐπήκετο νὰ ζῇ ποιοτιγυρισμένη, ἀπὸ σκέψεις, αἰσθήματα, συνηθείας ὅλως διόλου διαφορετικὰς ἀπὸ τὰς ἰδικάς της, χωρὶς κανεὶς νὰ τὴν ἐννοῇ

Δι' αὐτὸ τὸ χαμόγελόν της ἦτο πικρόν, ὅταν ὁ σύζυγός της εἰς τὸ θέατρον τῆς ἐπεξήγει τὰ εὐφυολογήματα τῶν ἠθοποιῶν, ἀρτύων τὰς ἐξηγήσεις του μὲ κρίσεις καὶ ἀστεῖα ἰδικά του· δι' αὐτὸ ἐκάθητο σιωπηλὴ καὶ μελαγχολικὴ μεταξὺ τῶν φλυάρων καὶ φαιδρῶν γυναικῶν τῶν παλαιῶν φίλων τοῦ συζύγου της, ὅταν τὸ βράδυ εἰς τὸ σπίτι του ἢ εἰς τῶν ἄλλων συνηθροίζοντο νὰ παίξουν χαρτιὰ καὶ νὰ διασκεδάσουν, καὶ ἔπνιγεν ἕνα στενάγμόν, ἢ ἐκκόπιζεν ἕνα δάκρυ, ὅταν στολισμένη ἐξήγετο μαζῆ του καὶ αἱ γειτόνισσαι ἐψιθύριζον μετὰ φθόνου, βλέπουσαι αὐτὴν τόσον ὡραίαν, «χαρὰ στὴ μοῖρά της» καὶ ποιήρχετο ἀδιάφορος καὶ ψυχρὰ ὅταν οἱ διαβάται, μετὰ θαυμασμοῦ ἔστρεφον ὀπίσω πάλιν νὰ τὴν ἴδουν, ἐν ᾧ ὁ σύζυγός της ἐφούσκωνεν ἀπὸ ὑπερηφανείαν δι' αὐτὸ καὶ ἡ ματαιότης του διεθρίπτετο καὶ ἐκεντᾶτο.

Κάθε ἄλλο ἀπὸ αὐτὸ εἶχε ζητήσει αὐτὴ ἀπὸ τὴν ζωὴν καὶ ὅτι εἶχε ζητήσει, ἡ ζωὴ δὲν τῆς τὸ ἔδιδεν.

Εἶχε γεννηθῇ μὲ τὴν καρδίαν ἄπυρον, μὲ θησαυροὺς αἰσθημάτων, μὲ τὴν ἀνάγκην ν' ἀγαπᾷ, νὰφοσιωθῇ ν' ἀγαπηθῇ καὶ εἶχε προσκρούσει κατὰ τῆς ψυχρᾶς λογικῆς τῆς μητρός της, κατὰ τῆς λελογισμένης φιλαυτίας τοῦ ἀνθρώπου, ὃν τόσον εἶχεν ἀγαπήσει, καὶ κατὰ τοῦ ἀνευθύνου καὶ ἀφροντίδος ἐγωϊσμοῦ τοῦ συζύγου της.

Καὶ μόνη, παρεγνωρισμένη, ἔρημος ἀπὸ στοργήν, τρυφερότητα, μὲ μίαν κάρωσιν, μία νωχέλειαν, μίαν νύκτα νὰ ἐπι-

κάθηται σιγὰ-σιγά, εἰς τὸν νοῦν της, εἰς τὴν ψυχήν της, εἰς τὴν καρδίαν της ἔσβυνε βραδέως ὀδυνηρὰ ἡ ἀτυχὴς Κατίνα.

Ἀπέκλινε βραδέως καὶ θὰ ἀπέθνησκεν ἐὰν δὲν ἐλυπεῖτο ὁ Θεὸς τὴν ἀδικηθεῖσαν νεότητά της, τὴν παρεγνωρισμένην ζωήν της. Τὴν ἐλυπήθη ὁ Θεός. Καὶ ἐσώθη ἡ κακοῦμένη ἡ Κατίνα. Ἔγεινε μήτηρ. Ἀπέκτησε μίαν κόρην. Καὶ μαζῆ ἀπέκτησε καὶ αὐτὴ ἓν μερίδιον εὐτυχίας ἀπὸ τὴν ζωήν. Τὸ μειδίαμα ἐστόλισε τώρα καὶ αὐτῆς τὰ πικραμμένα χείλη. ἐρρόδισαν καὶ πάλιν τὰ μαραμμένα μάγουλά της, καὶ τὸ σβυσμένο βλέμμα της ἔλαμπεν ἀπὸ τὸ σπινθηροβόλημα τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εὐτυχίας. Ἠμποροῦσε τώρα νὰ ἀνοίξῃ τὴν καρδιά της, ν' ἀφήσῃ νὰ χυθῆ ὁ θησαυρὸς τῶν αἰσθημάτων της, εἶχε κάποιον, τὸν ὁποῖον νὰ περιβάλλῃ μὲ τοὺς ποταμοὺς τῆς στοργῆς καὶ τῆς ἀφοσιώσεως ποῦ ἔκλειε μέσα της καὶ ὁ ὁποῖος νὰ τὴν θερμάνῃ μὲ μίαν σπίθα συμπαθείας καὶ τρυφερότητος. Μὲ ποίαν λαχτάραν, μὲ ποίαν τρέλλαν ἐδόθη εἰς τὴν στοργὴν καὶ λατρείαν τοῦ τέκνου της. Καὶ εἰς τὰς φροντίδας της, εἰς τὰς ἀγρυπνίας της, εἰς τὰ καρδιοκτυπήματα καὶ τοὺς φόβους της καὶ τὰς ἐλπίδας της διὰ τὸ παιδί της ἔνοιωθε νὰ γεμίζῃ ὅλη ἡ ζωή της. Εἰς τὰ μειδιάματα τῆς κόρης της, εὕρισκεν ὅλην τὴν ἐπιθυμητὴν εὐτυχίαν.

Ἐνίοτε ἐδίσταζε καὶ ἀγωνία τὴν κατελάμβανεν. Ἐσκέπτετο τί θὰ ἦτο προτιμότερον, νὰ ἀναθρέψῃ, ὅπως ἦτον αὐτή, τὴν κόρην της καὶ νὰ τῆς μεταδώσῃ τὰ αἰσθήματά της ἢ νὰ τὴν ἀφήσῃ νὰ ἀναπτυχθῆ μὲ τὸν ἐπονείδιστον ἀνεύθυνον ἐγωϊσμὸν τοῦ πατρός της; Ἐφοβεῖτο ὅτι τὸ παιδί της θὰ ἔπασχε νὰ ζῆ εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν, ὅπου ἐκείνη ἔζησεν, καὶ ἐτρόμαζε μήπως ἡ ἀπαλὴ καρδοῦλα τῆς κόρης της, συντριβῆ καμμίαν ἡμέραν εἰς τὴν πρακτικὴν καὶ ψυχρὰν λογικὴν κανενὸς ἀνδρός. Ἀλλ' ὅταν ἀνελογίζετο ὅτι ἡ Νίνα της θὰ εἶχε πλησίον αὐτήν, νὰ τὴν ἐννοῆ καὶ ὅτι θὰ εἶχε ἀρκετὰ τὰ μέσα, ὥστε νὰ ἔζῃ εὐτυχής, μὲ ὅποιον καὶ ἂν ἐξελέγεν ποτε ἡ καρδιά της, ἐμειδιοῦσε μὲ τοὺς φόβους της καὶ ἐνεστάλαζεν εἰς τὴν κόρην της τὴν ψυχήν της. Ὁ βίος λοιπὸν τῆς ἐμειδιοῦσε γεμάτος ἀπὸ στοργὴν ἀπὸ φίλτρον καὶ εἰς τὸ μειδίαμα αὐτὸ ἐξέχυσεν ἐντελῶς τοὺς πόνους, τὴν πικρίαν, καὶ τὴν ἐρημίαν τῆς ἄλλοτε ζωῆς της.

Ἑλένη Πολιτάκη.

ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

Ἡ Α. Υ. ἡ πριγκήπισσα Σοφία δρ. 600 δι' ἀγορὰν ἀσπρορρούχων. Ἡ κ. Αἰκ. Ζλατάνου ἐκ συνεισφορῶν Manchester δρ. 700. Τὸ σωματεῖον τῶν Ἐλευθέρων Τεκτόνων δρ. 500. Δες Ἰουλία Καλβοκορέση καὶ Μαρία Α. Ρικάκη δρ. 400· Ἀνώνυμος δρ. 200· ἡ κ. Κορ. Ἀναγνωστοπούλου δρ. 145. Ἡ κ. Κάραλη δρ. 100. Ἡ κ. Μαρία Λάππα δρ. 100. Ἡ δεσποινὶς Μαρία Ματζαβίνου δρ. 50. Ἡ κ. Μαρία Α. Πάλλη δρ. 40. Ἡ κ. Θεοδώρα Ι. Λάμπρου μετὰ τῶν δεσποινίδων Λάμπρου δρ. 40. Πάντα τὰ μέλη τῆς Ἑνώσεως ἀπὸ δρ. 15—25 ἑκάστη. Ἡ κ. Ἑλένη Νεγρεπόντη δρ. 100. Αἱ μαθήτριαι τοῦ Α'. δημ. Σχολείου Ἀθηνῶν δρ. 21. 20. Αἱ ἐργάτιδες τοῦ Ἀσύλου τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης δρ. 11.10. Ν. Γ. Φαρμακοποιὸς δρ. 12· καὶ αἱ μαθήτριαι τοῦ Παρθεναγωγείου Θηβῶν δρ. 45. Εἰς εἴδη· ἡ Α. Μ. Βασίλισσα 100 κουβέρτας καὶ 77 στρώματα ἡ Α. Β. Ὑψηλότης ἡ ἡγεμονὶς Σοφία 100 κουβέρτας 60 προσκεφάλαια πολλὰ ἀσπρόρουχα καὶ φορέματα. Ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Σύλλογος τῶν Δεσποινίδων διὰ τῆς ἐν Πειραιεῖ κ. Ἑλένης Πολιτάκη 142 κῶλα, διάφορα ὑφάσματα καὶ λοιπὰ χρήσιμα εἴδη. Ἡ κ. Αἰκ. Ζλατάνου ἐκ Manchester 1 μέγα κῶλον ὑφασμάτων. Αἱ κυρίαι καὶ δεσποινίδες, Κάραλη, Παπᾶ, Χρυσοβέργη, Κυριακοῦ, Κανᾶ, Τσαπάλου, Καψάνη, Ἀναγνωσταρᾶ, Βασιλείου, Μαντζαβίνου καὶ ἄλλαι, πολλὰ ἀσπρόρουχα καὶ φορέματα. Ἡ κ. Καλλιόπη Λεβίδου 1500 δελτία συσσιτίου. Τὰ Παρθεναγωγεῖα Χίλλ, Σκορδέλη Φουντουκλῆ καὶ Πρινάρη στρώματα, ἀσπρόρρουχα καὶ φορέματα.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Δ. Ι. Γ. Bacou. Συνδρομή σας ἐλήφθη· εὐχαριστοῦμεν. — Καν Ο. Κ. *Κέρκυραν*. Χρήματα ἐλήφθησαν· ἀπείρους καὶ θερμὰς εὐχαριστίας· τεύχη Ἱστορίας ἐστάλησαν δίς· φαίνεται ταχυδρομικὴ ἀταξία. Ἐφημερὶς τακτικῶς στέλλεται κάθε ἑβδομάδα ἐκτὸς τῆς ὑπ' ἀριθ. 475 ἥτις καθυστέρησεν ἕνεκα Κρητικῶν. — Καν Μ. Α. *Πύργον Τήνου*. Συνδρομὴ ἐλήφθη· εὐχαριστοῦμεν.—Καν Α. Θ. Κ. Ἐλήφθησαν χρήματα ἀπείρους εὐχαριστίας.—Καν Ε. Π. Ἐπιστολὴ μετὰ χρημάτων ἐλήφθη· εὐχαριστίας δι' εὐγενεῖς φροντίδας σας· δὲν γνωρίζω πότε ἡ κ. Κ. θὰ ἐπισκεφθῆ τὸν νομόν σας.—Δα Τ. Κ. *Μεσολόγγιον*. Ἐπιστολὴ μετὰ συνδρομῆς κ. Ρ. Ζ. ἐλήφθη· ἀπείρους εὐχαριστίας καὶ πολλὰς συγγνώμας διότι ἕνεκα πολλῶν ἀσχολιῶν δὲν ἐγράψαμεν.— Καν Ζ. Χ. *Σῦρον*. Συνδρομή σας ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν.— Καν Α. Π. Π. *Ναύπλιον*. Συνδρομὴ ἐλήφθη· εὐχαριστοῦμεν. — Καν Χ. Τ. *Ζαγοράν*. Μυρίας εὐχαριστίας δι' ἐνεργείας καὶ ἐνθουσιώδη ἐπιστολήν.—Καν Ε. Δ. *Κορώνη*. Πολλὰς εὐχαριστίας δι' ἐνδιαφέρον ὑπὲρ «Ἐφημερίδος Κυριῶν».—Καν Α. Χ. *Κωνσταντ*. Χρήματα ἐλήφθησαν· ἐνεγράφητε συνδρομήτρια· φύλλα στέλλονται τακτικῶς.

4 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 4

Η ΦΑΙΑ ΕΙΚΩΝ

Αἱ δυνάμεις του τὸν ἐγκατέλιπον, ἡ νὺξ ἐπυκνοῦτο πέριξ, καὶ θανάσιμος σιγὴ τὸν περιέβαλεν· ὀλίγοι θαμβοὶ ἀστέρες ἤρξαντο φαινόμενοι εἰς τὸ στερέωμα, καὶ ὁ κεκμηκὼς ὁδοιπόρος καταβληθεὶς ὑπὸ τῆς συγκινήσεως καὶ τοῦ κόπου, ἔπεσεν ἠρέμα ἐπὶ τῆς χιόνος, ἥτις τὸν ἐκάλυψε μὲ τὸ ἀπίλου λευκότητος σάβανόν της! Ἐνῷ δὲ ἔπιπτε, τὸ ἀποκαμὸν βλέμμα του ἐστράφη πρὸς τὸν σκοτεινὸν οὐρανὸν καὶ ἐκεῖ προσηλώθη ἐπ' ὀλίγον, ὅτε αἴφνης ἐφάνη εἰς τὴν ἐξημμένην φαντασίαν του ὅτι λευκὸν φῶς παρουσιάσθη. Θαυμάσιον φῶς ὅπερ ἡπλώθη ἠρέμα εἰς ὅλον τὸν οὐρανόν, μέχρις ὅτου τὸ σκότος διελύθη, καὶ ἰδού! πρὸ αὐτοῦ εὑρίσκετο ὁ καθεδρικὸς ναὸς μὲ τοὺς πυργίσκους του, αὐγάζοντας ὡς πρότερον· ἀλλὰ τόσον μεταβληθέντας ὑπὸ τοῦ ὡραίου φωτὸς, ὥστε τὰ λεπτὰ ἀνάγλυφα ἐφαίνοντο κρασπεδούμενα ὑπὸ χρυσοῦ, καὶ αἱ πέριξ οἰκίαι μὲ τὰς δικτυωτὰς θυρίδας ἔλαμπον ὡσεὶ φωτιζόμεναι ὑπὸ τῶν ἀκτίνων μεσημβρινοῦ ἡλίου. Καὶ ἐκεῖ ἦτο ἡ σύζυγός του, ἡ μικρά του Γαβριέλλα, σπεύδουσα εἰς συνάντησίν του μὲ τεταμένας χεῖρας. Εἶχε μεταβληθῆ καὶ αὕτη, ἀφ' ὅτου τὴν εἶχεν ἴδει. Ἡ σκιερά της κόμη ἦτο ἀνοικτόχρους τώρα, καὶ οἱ ὀφθαλμοί της εἶχον χαρμόσυνον λάμψιν, οἱ κώδωνες παντων τῶν ναῶν ἤχουν γλυκεῖαν συμφωνίαν, ψάλλουσαν τὴν φήμην, τὴν εὐτυχίαν, τὴν εἰρήνην. Καὶ οἱ ἦχοι ὑψοῦντο, ἄχρις ὅτου ἕκαστον φύλλον, ἕκαστον δένδρον, ἕκαστον πέταλλον ἄνθους ἐφαίνετο ἀντηχοῦν τοὺς γλυκεῖς, παραμυθητικοὺς ἤχους. Καὶ ἐκεῖνοι οἱ φαιδροὶ κώδωνες, ἐκεῖνοι οἱ κήρυκες τῆς ζωῆς, τῆς ἀγάπης, τοῦ θανάτου, ἦσαν οἱ τελευταῖοι ἦχοι, οἵτινες ἔπληξαν τὰ ὦτα τοῦ ζωγράφου, διότι πρὸ τῆς πορφυροχρόου ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου εἶχεν ἀπέλθει εἰς εἰρήνην.

. . . . . .

Μετὰ δύο ἡμέρας, ἡ ἀκόλουθος ἐπίκρισις ἐφάνη εἰς μίαν τῶν πρώτων ἐφημερίδων.

«Μεταξὺ ὅλων τῶν ἔργων ἐξόχων ζωγράφων, τῶν ἐκτεθέντων ἐν τῇ Πινακοθήκῃ, τὸ «Φαιὸν Μελέτημα» ἦτο τὸ πλέον ἄξιον λόγου. Ἡ εἰκὼν αὕτη κατέχει σχεδὸν ἔκτακτον δύναμιν σχεδιάσεως καὶ χρωματισμοῦ. Τὸ ὑποκείμενον εἶναι ὁ καθεδρικὸς ναός τῆς Καντερβουρίας, ἡμικεκαλυμμένος ὑπὸ ἀχλύος, καὶ ἡ ἐργασία εἶναι ἀληθῶς θαυμασία. Δὲν γνωρίζομεν τὸν καλλιτέχνην, τῷ προλέγομεν ὅμως λαμπρὸν στάδιον».

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

Ὄλγα Κούζη

Κέρκυρα 21 Δεκεμβρίου 1896.

ΤΕΛΟΣ